

AGÁTA KEŠTRÁNKOVÁ
RYTÍŘI A JINÁ HAVĚŤ

Sebrané prvotiny povídek

© Agáta Kestřánková

Rytíři a jiná havěť

Sebrané prvotiny povídek

*Spisovatelé nejsou živi hovězím ani kuřecím
masem, ale výlučně chválou.*

Henry de Montherlant

Agáta Kestřánková

Rytíři a jiná havěť

Sebrané prvotiny povídek

Věnováno gangům J. W. Jamese a H. McCartyho.

© Agáta Kestřánková 2010

© Plastika na obálce a ilustrace: Agáta Kestřánková

ISBN 978-80-254-6500-4

Cesta mrtvé duše

„Jak krásná a poklidná noc,“ pomyslel si Godwin. „Možná až moc.“ Díval se skrze hledí své lesklé přilbice. Přestože byl velice unavený, rozhlížel se bystře po krajině kolem sebe. Měl dobrý výhled, poněvadž stál na vysokém skalnatém kopci pnoucím se nad okolními lesy. Vše bylo tak klidné a tiché, jen duše Godwinova se nervózně svíjela v jeho nitru a toužila, vykřičet své obavy do tmy. Přestože byl muž nelítostný a zatvrzelý voják, měl strach. Opravdový strach, přesně takový, jako je ten před bitvou, ze které se už nemusíte vrátit živí.

Někomu by se mohlo zdát, že je ho na vojáka škoda, protože byl vysoký a celkem pohledný. Tvář ošlehanou větrem mu lemovaly tmavé vlasy a jeho hnědé oči působily něčím, co by se dalo nazvat děsivou elegancí. Oblečením nebyl nijak zvláštní. Nosíval obyčejnou modrou tuniku, plátěné černé kalhoty a nablýskanou přilbu, ostatně jako všichni vojáci Neorského království.

Posadil se na zem a dál upřeně zíral na lesy pod sebou. Tu pitomou hlídku nesnášel. Byl tak ospalý a ten protivný meč mu tolik překážel. Po chvílce rozhodování ho odepnul a odhodil stranou. Hlava mu co chvíli pada-

la únavou na rameno, ale on se spánku dokázal ubránit. V tom měl již náležitou praxi. Tímto stylem přežíval ještě několik hodin, které byly naplněny neklidem a starostmi. Lesy kolem mohly být plné skrytých nepřátelských Murgů. To však bylo Godwinovi upřímně jedno, protože on by jejich útok hned viděl a určitě by se sám dokázal rychle klidit pryč. „A co mi je do ostatních?“ pomyslel si.

Godwin se postavil, protože měl pocit, že ho někdo už každou chvíli vystřídá. Popošel pár kroků blíže ke hraně skály. Jen tak se podíval dolů a vtom uslyšel šelest keřů a praskání drobných větviček. Něco zasvištělo vzduchem a zabodlo se do Godwinova ramena. Ten zařval a sáhl k svému boku. Pro co? Pochva s jeho mečem ležela dobrý kus od něj. To už uslyšel strašlivý válečný pokřik a uviděl, jak po skále šplhá padesát, ne, sto odporně slizkých Murgů. Ti první se už vyhrabali nahoru a jeden se hrozitánsky zasmál a uhodil Godwina pěstí do obličeje. Voják zavrával a ještě stačil spatřit jednoho obzvlášť velkého Murga, jak na něj míří samostřílem. Ozvalo se tiché zasvištění a šíp z kuše prolétl Godwinovým hrudníkem a zabodl se do stromu za ním. Muž se poroučel k zemi.

Po několik příštích minut viděl nebohý voják jen obrysy velkých oblud, jak masakrují jeho ospalé a vyděšené

kamarády. Někteří se snažili spasit útekem, jiní bojovali. Najednou se rozhořely stovky ohňů. To už ale Godwin neviděl. Vše se ponořilo do tmy a on věděl, že je konec. Krev z něj tekla proudem a cítil, jak naň doléhá smrt. S vypětím všech sil naposledy otevřel oči. Naskytl se mu pohled na trpký boj a spoustu krvácejících těl. Potom ztuhl s očima rozevřenýma dokořán čirou hrůzou.

Zatímco Godwinovo tělo leželo bez hnutí, jeho duše ho opustila a odlétala někam do daleké dálky, pryč od bojů a tryskající krve. Svištěla vzduchem stejně jako šíp, co ukončil jeho život. Letěla tak dlouho a bez přestávky. Po čase, jenž se nemohl považovat ani za dny, měsíce či roky, se konečně zastavila a začala zvolna klesat. Sotva se jeden z jejích lesklých ocasů dotknul písčité země, Godwin procítl. Rozhlížel se kolem sebe stejně bystře, jako by byl stále tam na skále v srdci temných lesů. Teď však stál uprostřed nedozírné pouště. „Kde to asi jsem?“ pomyslel si. „Kde to jsem?“ vykřikl tentokrát nahlas. Nikdo mu však podle očekávání neodpověděl. Potom pohlédl na sebe. Byl docela nahý. Zaklel a rozhlédl se kolem dokola, jestli se někdo neschovává za písečnou dunou a potají ho nesleduje.

Bál se více, než když proti němu běželo stádo těch hnusných oblud. Zmateně a bez cíle se rozběhl vpřed.